

Opetusmatkalla Indonesiassa

Joona ja Helene Toivasen lähettikirje 2/2023.

Tervehdys, rakkaat ystävät!

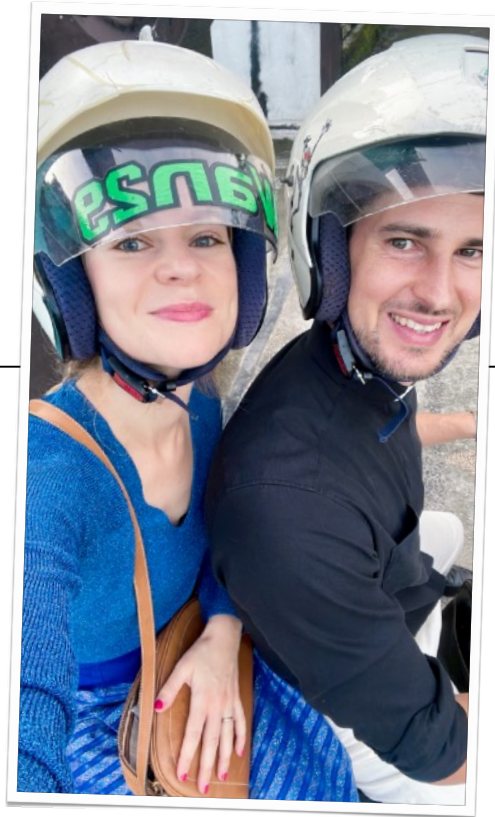
Olimme reilun viikon ajan taas Indonesiassa Niasin saaren etelärannikolla Soraken rannan läheisyydessä. Sadekausi on jo alkanut päivätasaajan liepeillä ja vaikka joka päivä ei satanutkaan, näimme silti päivittäin pohjoisessa salamointia. Aasiassa erityisesti sadekauden ukkosmyrskyt ovat toisinaan erittäin rajuja ja ukkosen sekä sateen äänet tuovat mieleeni lapsuuden sadekaudet Tansaaniassa ja ankarat rankkasateet Kilimanjaron rinteillä.

Nias on kaunis saari ja vaikka eteläinen Soraken ranta ei houkuttele tavallisia lomailijoita, paikka on kuuluisa surffaajien keskuudessa. Saarella oli kuulemma ennen vuoden 2008 tsunamia enemmänkin hotelleja, mutta katastrofin jälkeen valtiolla ei ole ollut ilmeisesti varaa kehittää alueen turismia. Hotelleja tai pikemminkin hostelleja on saarella paljon, mutta suurin osa niistä on erittäin vaatimattomia. Kun kävimme ensi kertaa saarella viime vuonna, asuimme pienessä hostellissa, jossa oli likaiset lakanat sekä ruskehtavat ja reikäisiksi kuluneet pyyheliinat. Tällä kertaa löysimme onneksi Soraken rannan läheltä mukavan pienen hotellin, jonka omistaa Kalifornialainen surffaajapappi Indonesianlaisen vaimonsa kanssa. Heidän unelmansa on perustaa Soraken rantakadun varrelle kirkko, mutta tällä hetkellä he pitivät kokouksia viikottain kotinsa tilavassa olohuoneessa.

Aina ei voi kuitenkaan etukäteen tietää minkälaisen hotellihuoneen saa eikä aina ole edes mahdollisuutta valita. Yhteistyökirkkomme seurakunnat sijaitsevat saaren eteläpuolella noin 3:n tunnin ajomatkan päässä lentokentältä ja siksi ajattelimme ennen paluulentoa yöpyä viimeisen yön lentokentän lähistöllä. Valitsimme hotellin kuulemiemme suositusten mukaan, mutta saimme huomata, että paikallisten käsitys laadusta ei vastaa länsimaalaisten odotuksia. Lentoa edeltävänä iltana hotelliin saapuessani sain kuulla, että ”Superior” huoneessa oli vessa, mutta ei suihkua eikä kuumaa vettä. ”Deluxe” huoneessa oli vessa ja suihku, muttei kuumaa

Kuvassa: ”Superior” -nimellä varustetun huoneen pesutilat herättivät syvällisiä kielenfilosofian kysymyksiä kielen sekä käsitteiden subjektiivisuudesta.

vettä ja "Executive" huoneessa oli vessa, suihku sekä kuumaa vettä pesua varten. Huoneiden nimet tuntuivat koomisilta ottaen huomioon, että ulkoisesti kaikki näyttivät muuten yhtä vaatimattomilta. Hassuinta (ja käsittämättömintä) oli kuitenkin se, että huoneiden hintataso nousi 40 % jokaisen mukavuustason (eli suihkun ja lämpimän veden) mukaan.

Opetuksen metodeja pyhäkoulun opettajille

Helene saapui Niasille paria päivää aikaisemmin, sillä hänen oli alunperin tarkoitus matkustaa heti seuraavana päivänä lautalla etelään läheiselle Tellon saarelle. Noin viikkoa ennen matkaa hänelle kuitenkin ilmoitettiin, että lautta on rikki ja että koulutukset siirretään Niasin eteläpuolen seurakuntiin. Lentoliput oli kuitenkin jo hankittu, joten meillä oli Helenen kanssa tällä kertaa erilaiset aikataulut sekä eri opetusryhmät.

Kuvassa: Tapasimme ensimmäisellä matkalla Indonesian kirkon lapsityön vastuuhenkilön Lisnan, joka toimi tälläkin matkalla Helenen tulkkina. Lisna on ensimmäiseltä koulutukseltaan rakennusinsinööri, mutta on toiminut kirkossa lapsityön koordinaattorina jo vuosia. Hän on erittäin taitava esiintyjä ja tuntee paikallisten kysymykset hyvin. Helene kiersi Lisnan kanssa eri seurakunnissa kouluttamassa ja opetustapahtumat olivat erittäin hyvin järjestettyjä. On ilo nähdä, että paikallinen kirkko panostaa työntekijöiden koulutuksiin.

Opetusta Lutherin ja Calvinin ajattelun eroavaisuuksista

Minua oli pyydetty kouluttamaan kirkon pastoraaliseminaarin opiskelijoita erityisesti luterilaisen teologian aiheista. Olin valmistellut luentosarjan Philip Melanchtonin dogmatiikan teoksesta nimeltä "Ydinkohdat" eli latinaksi *Loci Communes*. Halusin kuitenkin tietää paikallisten opiskelijoiden omia kysymyksiä ja lopulta hylkäsin omat suunnitelmani ja keskityin pääasiassa käsittelemään laajennetusti heille tärkeitä kysymyksiä ja aiheita. Osa opiskelijoista oli opiskellut teologiaa reformoiduissa raamattukouluissa, joten heitä kiinnosti erityisesti Lutherin ja Calvinin ajattelun teologiset eroavaisuudet.

Uskonpuhdistuksen keskiössä oli aikoinaan pääasiassa kysymys ihmisen vapaudesta, determinismistä ja vapauden merkityksestä henkilön elämään sekä sosio-poliittiseen järjestykseen. Siksi uskonpuhdistus oli yhtäältä kristillisen elämän sekä opin uudistus, mutta historiassa se merkitsi myös sosio-poliittista vallankumousta.

Kristillisen uskon kannalta ymmäryys vapaan tahdon sekä pelastuksen merkityksestä koskettavat häneen sisäisesti sekä ulkoisesti. Jos uskoa katsellaan käytännöllisesti psykologian ja moraalien näkökulmasta, voimme ajatella että uskon pitäisi vaikuttaa ihmisessä kahdella tavalla: Ensinnäkin uskon pitäisi antaa ihmiselle sisäinen rauha sekä luja varmuus Jumalan armollisesta rakkaudesta. Toiseksi uskon pitäisi rohkaista ja ohjata ihmistä tekemään tietoisesti hyviä elämänvalintoja, huolehtimaan luomakunnasta, kehittämään itseään ja olemaan hyvä lähimmäinen toisille. Toisin sanoen, ensimmäinen on ilosanomaan ja toinen puolestaan lain eri ulottuvuuksiin eli moraaliin liittyvä näkökulma.

Olen pannut vuosien varrella merkille, että lakia ja (puolipelagiolaista) henkilökohtaista uskonratkaisua painottava kristinuskon ilmaus luo voimakkaammin sitoutumista rohkaisevan (tai ehkä joidenkin mielestä sitovan) ilmapiirin. Kokemukseni mukaan Virossa, Myanmarissa, Thaimaassa ja Indonesiassa tällainen ihmisen omaan valintaa ja uskonratkaisua korostava kristinuskon sopii erityisesti nuorille ja vaikuttaa erityisesti nuorisotyön intoon. Tästä nouseekin meille tärkeä kysymys: Olisiko lakia korostavan uskon sanoman julistaminen verrattavissa Platonin Valtiossa Sokrateen mainitsemaan "jaloon valheeseen", jonka kautta uskovia

Kuvassa: Pastoraaliseminaarin opiskelijat valmistautuvat kolmen kuukauden jatko-opintojen aikana aloittamaan seurakuntatyön harjoittelun. Harjoittelu kestää 3 vuotta kolmessa eri seurakunnassa.

kasvatetaan aktiiviseen ja hyvään elämään? Tällainen kasvatusero (ks. Gal. 3:24) saattaa toimia tiettyyn ikäkauteen asti, sillä tiedämme kyllä, että lapsille ja nuorille on helppo sanoa hyvien valintojen johtavan taivaalliseen palkintoon ja huonojen valintojen puolestaan rangaistukseen. Ihmisen varttuessa tällainen ”uhkailu, lahjonta ja kiristys” Jumalan kasvatuserona tai käsitys ihmisiä vakoilevasta ”joulupukkijumalasta” alkaa tuntua yksinkertaiselta ja lapselliselta. Joskus se saattaa johtaa jopa eräänlaiseen taikauskoon, jolloin ihminen ajattelee että jokin onnettomuus tapahtui hänelle erityisenä taivaallisena rangaistuksena juuri siksi, että hän teki jotain syntiä jonain päivänä. Jos ihminen uskoo saaneensa kasteessa täydellisen ja uudestisyntyttävän armon, pitääkö hänen kuitenkin jatkuvasti pelätä menettävänsä kasteen armon pitääkseen yllä motivaatiota tehdä hyviä tekoja ja olla hyvä ihminen?

Yleensä meille opetetaan, että Jumalan rakkaus synnyttää ihmisessä luonnollisesti vastarakkauden. Näin ihminen tiedostaa oman heikkoutensa ja voi kuitenkin olla varma pelastuksesta sekä haluaa rakkauden tähden tehdä hyvää. Tämä on mielestäni parempi tapa selittää armon varmuuden ja ihmisen tekojen välistä suhdetta, mutta olen huomannut että täällä Kaakkois-Aasiassa monesti ajatellaan palkintojen ja rangaistusten toimivan parempina yllykkeinä hyvään elämään. Siksi pyrimme Helenen kanssa opetuksessa korostamaan Jumalan armoa aivan kuten Paavali kirjoitti kirjeessään Galatalaisille:

”Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni. En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut.” (Gal 2:19-21.)

Viimeisten luentojen aikana käsittelin Lutherin Heidelbergin teesejä, jossa Luther korostaa ehkä hieman provosoivasti, että jokaisen ihmisen hyvät teot ovat erittäin todennäköisesti luokiteltava kuolemansynneiksi eli tieteen tahtoen tehdyiksi rikkomuksiksi. Näin Luther halusi osoittaa, että jokaisessa ihmisen hyvässä teossa on aina hitusen itsekkyyttä ja syntiä. Vain tämän ymmärtäen ihminen voi käsittää että pelastus on annettu ihmiskunnalle yksin armosta. (Tästä ajatuksesta on kuitenkin ikävän lyhyt matka erityisen kyseenalaiseen oppiin predestinaatiosta, joka vaatii paljon enemmän selitystä.)

Kuvassa: Aktiivinen opetusmetodi käytössä: Pyysin halukkaita osallistujia yhdistämään heidän mielestään oikean järjestyksen eri askeleet (esim. kaste, opetus, syntien tunnustaminen, synnin tekeminen, katumus, sitoutumine Jeesukseen jne...) pelastuksen tiellä. Näin selviää, kuka heidän mielestään ottaa ensiaskeleen sielun pelastuksen prosessissa; ihminen vai Jumala? Huomasin opettaessani, että en tunne tarpeeksi hyvin Calvinin, Zwinglin, Arminiuksen taikka muiden tunnettujen uskonpuhdistajien ajatuksia. Seuraavaa luentosarjaa varten haluan saada paremman kokonaiskäsityksen aikakauden eri teologiasta, joten osaan vastata paremmin oppilaiden kysymyksiin.

Siunausta, armoa ja rauhaa toivottaen, Joonna ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, helene.toivanen@sley.fi. Seuraa meitä Instagramin ja Facebookin kautta. Lähetämme viikoittain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: toivasetmissio. Facebook: Toivaset Missio.

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitämme onnistuneesta opetusmatkasta Indonesiaan. Rukoilemme paikallisen kirkon ja kristittyjen puolesta.
- Kiitämme myös siitä, että olemme saaneet osallistua Thaimaan kirkon elämään ja toimintaan. Rukoilemme, että uusia auttamisen mahdollisuuksia avautuisi tulevaisuudessa enemmänkin.
- Rukoilemme erityisesti Manipurin kristittyjen puolesta, jotka kärsivät tällä hetkellä poliittisten rauhattomuuksien keskellä.
- Rukoilemme myös Myanmarin kansan puolesta. Rukoilemme, että kristityt voisivat löytää mahdollisuuksia auttaa ja palvella ihmisiä ja että näin ilosanoma Jumalan rakkaudesta voisi levitä.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joonna ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyksenkannatuksena, tai kirjoita viestikenttään ”**Joonna ja Helene Toivasen rengas**” + oma kotiseurakuntasi.

- Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/> kuukausilahjoittaminen tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228
- Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614
- Tukeksi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
- Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupuan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.